Privește încotro mergi, căci vei ajunge încotro privești

On Iunie 11, 2023

Vederea nu este făcută să încânte ochii, ci pentru ceea ce ochii regăsesc în ea: o amintire specială sau o parte din tine însuți.

Este o zi splendidă pentru ochii care admiră frumusețea florilor dintr-un cadru luxuriant, mai ales când vederea se bazează pe trăirile cu adevărat autentice și intense a unei realități alternative, sub pretextul de a descoperi autenticitatea naturii în simplitatea ei. Mă aflu în grădina botanică, în realitatea unui tablou care transmite liniște, o atmosferă relaxantă. Cu siguranță, vederea mea îmbunătățită cu potențial artistic se individualizează la contactul dintre gustul pentru frumos și intensitatea expresivă a unui spațiu special, olfactiv, fonic și vizual, departe de orice exclusivism sau patimă obscură.

În acest plan pictural, pur abstract, opera privitorului constă în a surprinde culorile vii ale florilor, concepute parcă în coordonatele unui univers care își asumă profunzimile și complicațiile unui timp static, *Aronecotebit Sayolesena Yracocacisen*, o dimensiune afectivă a realității, un timp care nu se mai întoarce, părând un infinit creat ciclic, la a cărui seninătate veghează zeii din afara universului și legilor lor. Dezvăluind sensuri și implicații neașteptate, ochii privitorului se luminează la fiecare pas, atât de mult își concentrează ei atenția - în special asupra imaginii de ansamblu, detaliile unui decor personalizat făcând parte dintr-o trilogie dedicată picturii sau fotografiei.

Planul unui fragment dintr-o astfel de realitate, concepută pentru vizionarea captivantă a unei cât mai diversificate palete de manifestări lăuntrice, intersectează vederea ochilor mei cu viziunea concentrată asupra imaginilor din jur, în punctul în care experiența de redare a culorilor într-un tablou capătă un caracter de esteticitate. Din acest motiv încerc să disting, să memorez, să fac aprecieri asupra unui "dincolo de real", prin trecerea de la perceput la imaginar, pe care actul vederii îl aduce cu sine detaliilor simple, dar suficient de complexe pentru a-mi ține ochii concentrați o vreme.

Leadership: Creația ta accentuează ipostaza unui privitor care, contemplând, face abstracție de realitatea din jur și de sine însuși, important fiind doar obiectul privirii sale?

Însăși ochii au devenit prizonierii unui spațiu care se construiește permanent pe sine, o acceptare tacită a dimensiunii unei imagini mai mari, cum este imaginea atribuită unei priviri "de dincolo de așteptat", în intenția frumosului de a putea fi înlocuit prin întruchiparea unei flori grațioase care sporește strălucirea și caracterul ingenuu al primei etape a tinereții. În culori calde, în niște tonuri delicate ca de acuarelă, florile își dezvăluie puritatea, frumusețea, mirosul printr-o încercare de evitare a vederii mele, dar nu au puterea de a străluci, fără să fie strălucitoare.

Deci, ce este o realitate alternativă? Este surprinderea în imagini a unei senzații de "înviere", ca și când m-aș fi renăscut într-o feerie de culori vibrante, încercând să evadez dintr-o amintire fără de prezent sau, dimpotrivă, să mă alături unui proces de revedere condiționat de artă să-mi lumineze sufletul, simțurile, trăirile. Este un instantaneu al unei scene observabile într-o manieră invizibilă, caz în care mă concentrez să văd doar o singură parte a unei imagini încântătoare, lăsându-se greu dezvelită, acea parte ce ține de imaginație, viziune, perspectivă, și care produce totul: artă, emoții, reacții.

Este, în același timp, o descriere realistă a unei situații “observabile”, dar greu detectabile la o primă vedere, care dă naștere la o operă de artă.

O amintire prețuită sau o imagine emblematică? Tot admirând florile din jur, în special trandafirii care îmi vorbesc prin intermediul culorilor atât de vii, rugându-mă să îi revăd tot mai des, considerându-i drept niște ființe vorbitoare special create pentru a-mi bucura sufletul și privirea, am realizat cât de important este să mă reîntorc într-un cadru natural, departe de agitația orașului, departe de gândurile sociale care mă trag în jos. Numai în grădina botanică stau cuminte într-o continuă așteptare. Nici nu mă gândesc să mă îndepărtez de pe calea încântărilor spirituale ale vieții.

Leadership: Creația ta poate să cuprindă o imagine capabilă să exprime o amintire specială, o amintire păstrată în memorie drept un model de viziune care unește spiritualul și materialul într-un singur întreg?

Și, da, vederea este o totalitate împlinită când întâlnește imaginile care îi satisfac nevoile, mai ceva ca niște ochelari progresivi, luând în considerare experiența de recunoaștere a unei creații care, nesituându-se într-un singur curent artistic, amestecă voit registrul miraculosului cu cel al inexplicabilului. Ea se întrupează într-o putere enormă de pătrundere, asumând limitele timpului și spațiului prin viziuni și închipuiri care balansează între imaginile fixe și dinamice, între instantaneul înghețat al clipei de față și durata unei experiențe de Deja-Vu.

Această creație, numită cu adevărat *"O Aventură extraordinară în lumea florilor"*, îl determină pe spectatorul anonim, ca și pe fotograful profesionist să plonjeze într-o lume fantastică și aparent iluzorie, doar ca să crească puterea supranaturalului în arta picturală. Este o încântare să vezi un peisaj de grădină cu flori, atât de variat, matur, aproape neînțeles, și la fel ca Dumnezeu, să fii unicul creator care îi poate da o notă de atemporal, o simbolistică aparte într-un imaginar suprarealist, o frumusețe absolută într-un soi de paradis terestru.

Nu în ultimul rând, tot plimbându-mă printre flori, privirea mea a luat locul privirii unui iubitor de artă, pe nume Marcel Brion, care a scris la un moment dat despre pictorul spaniol, de origine greacă, El Greco:

"Paleta lui El Greco aduce cele mai rare și mai subtile combinații de tonuri, cuprinse într-o pastă picturală ușoară, transparentă, aproape lichidă. Acum când ne-am obișnuit să vorbim despre materia unui tablou, nu mai știm cum să caracterizăm materia atât de puțin materială, de anti-materială, a picturilor lui El Greco, și putem doar să spunem că, evocând forme insesizabile și învеșmântându-le în culori ce sunt sunt ale devenirii mai degrabă decât ale ființei, artistul spiritualiza, potrivit viziunii sale, materia. Spiritual ar fi fost în primejdie să rămână prizonier al materiei, mai ales dacă accepta să intre în trupul atât de carnal al oamenilor, prin urmare trebuia ca materia specială din care-și țesea aparența să fie fără greutate, fără grosime și fără densitate; deschisă și perfect permeabilă spiritului."

Evaluarea unei opere de artă este dată de experiența subiectivă a unui artist care știe să surprindă momentul în care propria lui vedere devine valoare spirituală a unui tablou pictat.

Leadershipul se conjugă aici cu intensitatea unei priviri care surprinde într-o viziune unică acea imagine care nu te invită neapărat la acțiune, dar corespunde nivelului lăuntric, vibrației sufletului tău.

Privește încotro mergi, căci vei ajunge încotro privești. Ai convingerea că te vei întoarce acolo unde amintirile rămân vii, prind culoare, creând sentimentul unei intimități profunde și reale. Ia în calcul faptul că un pictor întruchipează simultan gândurile, sentimentele, aspirațiile și idealurile sale într-o operă de artă care explorează misterele lumii naturale și, totodată, încurajează să te gândești la starea spirituală a acestei lumi.

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-incotro-mergi-caci-vei-ajunge-incotro-privesti.html